

Bruno Ferrero: Ünnepe a teremtés után

A teremtés után Isten elhatározta, hogy a hetedik nap az Ő ünnepe lesz. Az újdonsült teremtmények megegyeztek, hogy javaik választott szépségű és minőségű gyümölcseit adják az Úrnak.

A mókus egy csomó diót ésogyorót vitt, a házinyúl sárgarépat és édesgyökeret, a bárányok meleg, puha gyapjút és a tehének jó, zsíros tejet. A megszámlálhatatlan angyalsereg kört alkotott és szerenádot adott az Úrnak. Az

ember várta, hogy rá is sor kerül. Egy kicsit izgatott is volt. Amikor már kevesen voltak az ember előtt, mint például a tyúk, a teknősbéka, nagy izgalom fogta el. Végre itt állt az Úr előtt. Olyan dolgot művelt, amire az állatok képtelenek voltak. Rohant az Isten felé, karjaiba vetette magát, és a fülébe súgta: „Szeretlek!” Isten arca felragyogott. A teremtmények pedig biztosak voltak benne, hogy az ember olyan ajándékot adott az Úrnak, amelyet az állatok nem adhattak. A teremtett világ szünni nem akaró allelujába kezdett.

* * *

Jézus Krisztus, minden szeretet Szeretete!

Te mindig bennem élsz, még ha nem is tudok róla.

Te akkor is velem voltál, amikor megfeledeztem rólad.

Szívemnek szívében rejtőztél, de máshol kerestelek.

Még ha távol maradok is Tőled, Te mégis vársz rám.

És egyszer eljön a nap, mikor így szólhatok hozzád:

Föltámadt Krisztus! Te vagy az életem!

Krisztus, hozzád tartozom; Krisztus a Tiéd vagyok.

Roger testvér

Ne félj, mert veled vagyok!

Kórházpasztorációs értesítő betegeknek és segítőknek
XII. évf., 2015. október

Kedves Testvéreim!

Szeretettel köszöntök mindenkit lapunk októberi számának megjelenése alkalmából!

Ha az Istennel való kapcsolatomban gondolkodom akkor olyannak látom, mint egy kertet, amit folyamatosan ápolnom, gondoznom kell. Időnként ki kell irtanom belőle a gyomokat, a száraz ágakat, amelyek meggátolják az Úrral való találkozást.

A minket örök szeretettel szerető Isten pedig mindig ott van, készen áll, vár rám. A kérdés az, hogy én készen állok-e arra, hogy teljesen, feltétel nélkül befogadjam, ráhagyatkozzam, felismerjem Őt. Igent tudok-e mondani mindenre örömeimre, találkozásokra, szolgálatra, saját és mások terheinek hordozására... mindenre?

Egyházmegyénkben az Önátadás Éve az Istennel való kapcsolatunkra hívja fel a figyelmet: Isten beengedésére, befogadására az életünkbe, önmagunk átadására. Életünk minden pillanata alkalmas idő arra, hogy ápoljuk az Úrral való kapcsolatot a csendben, imában, a szentségek által, a szenvedésben, mindenben.

Adja az Úr, hogy mindannyian megtapasztaljuk azt a vigaszt és békét, amely a csodálkozással kezdődik, és amit a Jézussal való találkozás öröme nyújt!

Értékes vagy a szememben

Minden egyes gyermek, te is és én is, nagy-szerű dolgokra lettünk teremtve: hogy szeressünk és minket is szeressenek.

Az Írásból tudjuk, mit mondott az Úr a prófétának: „Neveden szólítottalak, az enyém vagy, fontos vagy számomra, szeretlek.” Ez a mondat rámutat, milyen fontosak vagyunk Isten számára: szeret minket, és vágyik rá, hogy viszont szeressük Őt.

„Nézd, a tenyerembe vésve hordozlak.” Jézus azért jött a földre, hogy Örömhírt hozzon: Isten szeret minket, és értékesek vagyunk előtte.

Ő szeret engem. Hogyan? Ezt mondja: „Ha egy anya elfeledkezne is gyermekéről, én nem feledkezem meg rólad soha. Tenyeremen hordozlak.” Elgondolkodtam e mondatokon, és ezt mondtam magamban: „Milliók és milliók lehetnek a tenyerén, és Ő mégis lát engem ott, a többiek között! Parányi részecske vagyok csupán valahol, de ott kellennem, hiszen Ő maga mondja ezt.”

Csodálatos belegondolni ebbe, amikor szenvedünk, magányosnak érezzük magunkat, vagy gondok gyötörnek. Ne feledd: Ő tart a tenyerén – és mikor a legjobban szenvedsz, akkor is figyel rád, értékes vagy a szemében!

És mindannyian fontosak vagyunk neki:

az a haldokló az utcán – számára értékes valaki,
az a milliomos – szintén fontos neki,
az a bűnös – szintűgy értékes az Ő szemében.

Mert szeret minket. (Boldog Kalkuttai Teréz anya)

* * *

Loyolai Szent Ignác: A teljes önátadás imája

Vedd el, Uram, egész szabadságomat.

Vedd el emlékezetemet, vedd el értelmemet, vedd el egész akaratomat.

Amim van, és amit birtokolok, Te ajándékoztad nekem.

Most teljesen és egészen visszaadom neked, és átadom, hogy Te irányítsd akaratod szerint.

Csak szereteteddel ajándékozz meg kegyelmedben, és gazdag leszek, s már nem keresek semmi mást.

Charles de Foucauld: Az önátadás imája

Atyám, Reád bízom magam,
Tégy velem úgy, ahogy Neked tetszik,
Bármilyen legyen is, megköszönöm.
Mindenre kész vagyok, mindent elfogadok.
Csak akaratod teljesüljön bennem
és minden teremtményedben,
más vágyam nincs is, Istenem,
szívem egész melegével,
mert szeretlek Téged,
és ez a szeretet késztet arra,
hogy teljesen Neked adjam magam,
mérték nélkül, határtalan bizalommal
kezedbe helyezzem életem;
mert hiszen Te vagy az én Atyám!

* * *

Október elsején ünnepeljük az *Idősek Világnapját*. Egyházunk fontosnak tartja, hogy kifejezzük az idősek felé tanúsított tiszteletünket, azt, hogy

értékeljük őket, fontosak nekünk. Éppen ezért ünnepeljük évről évre közösen velük és értük végzett szentmisével ezt a napot. Ez az ünnep az idősekért van, róluk szól. Kedves Idős Testvéreim, számotokra ez a nap is kedvező alkalom arra, hogy hálát adjatok

mindazokért a kegyelmekért, ajándékokért és keresztekért is, amelyeket az Úrtól életeitek során kaptatok, gyönyörködve Isten irántatok tanúsított végtelen jóságában és szeretetében!

A Székesegyházban október 3-án 11 órakor ünnepeljük az Idősek szentmiséjét. Helyi ünneplések lesznek még Nagykárolyban, Nagybányán, Máramarosszigeten is.